

Siipipyörä

*Veljeni, te jotka uskotte meidän Herraamme Jeesukseen
Kristukseen, Kirkkauden Herraan, älkää erotelko ihmisiä.
Jaakob 2:1*

RAUTATIELÄISTEN KRISTILLINEN YHDISTYS RY
JÄSENLEHTI N:O 3-2023 | 98. VUOSIKERTA

SISÄLLYSLUETTELO

- 3 Tietoikkuna
 - 4 Puheenjohtajan tervehdys
 - 5 Esa Lipasti, Pieksämäen saarna 7.5.
 - 6 Matti Kytö, Muistoissamme Hellä Kytö
 - 9 Unto Martikainen, Virret esirukoustyössä
 - 10 Esa Lipasti, Juhannusmessu Vesilahden kirkossa 24.6.
 - 13 Maria Kytö, RKY:n juhannusviikonloppu
 - 16 Yrjö Lipasti, Opetusneuvos Esa Lipasti 90-vuotta
 - 17 Yhdistyksen 2. sääntömääräinen vuosikokous Rautialassa 22.7.2023
 - 18 Matti Kytö, Kesäretki Tarjanteella
 - 22 Kutsu Syysvirkistyspäiville
 - 23 Auri Rantakari, Sana sinulle
- Tulevaa toimintaa
- Kirjastojen lukusalit

TIETOIKKUNA

SIIPIPYÖRÄN TOIMITUS

Päätoimittaja: likka Löytty, 0400596120, iikkaloytty@gmail.com
Toimitussihteeri: Tuulia Passila, 0505759288, tuuliaep@gmail.com
HUOM! vaihtunut sähköpostiosoite

Siipipyörän toimitusneuvosto on RHS:n hallitus ja mainoksissa Onni Lysti. Jäsen- sekä muut RailHope-asiat puheenjohtajalle tai kotisivuilta löytyvällä yhteystietolomakkeella.

Siipipyörä ilmestyy 4-6 kertaa vuodessa jäsenlehtenä

Yhdistyksen uudet kotisivut löytyvät osoitteesta www.railhope.fi

**RKY:n pankkitili FI55 4108 0011 3715 75
RKY:n kesäkotona JUHLATALO RAUTIALA,
Vesilahti, Rautiala 17 (ei postia)**

RailHope Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry:n hallitus

- **pj. likka Löytty 0400596120**
- **vpj Matti Kytö 0503853103**
- **sihteeri Tiina Salonen 0456676879**
- **rahastonhoitaja, Rautialan yhteyshenkilö
Tuulia Passila 0505759288**
- **Tero Meskanen**
- **Mari Pakkanen**
- **Kalervo Peltonen**
- **Auri Rantakari**
- **Antti Suutari**
- **Kaj-Erik Tulkki**
- **Marjo Kujala**

Kannen kuva: Kesäretki Tarjanteella, kuvaaja Maria Kytö

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Lähimmäisenrakkaus ei valikoi

Veljeni, te jotka uskotte meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen, Kirkkauden Herraan, älkää erotelko ihmisiä.

Jos teidän kokoukseenne tulee mies, jolla on kultasormus sormessaan ja hieno puku yllään, sekä samalla kertaa koyhä nuhruisissa vaatteissaan, niin ettekö vain osoitakin huomiotanne tuolle hienosti pukeutuneelle ja sano hänelle: ”Istu tähän, tässä on hyvä paikka”? Köyhälle sen sijaan sanotte: ”Seiso sinä tuossa” tai ”Istu tähän jalkojeni juureen”. Jaakob 2:1-3

Tämä kohta Raamatusta koskettaa minua ja sinua, toivottavasti miettimään omaa suhtautumista lähimmäiseen.

”Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi”. Ei ole mitään käskyä suurempaa kuin tämä. Mark. 12:31

Pidimme Rautialassa toisen vuosikokouksen. Siellä pääosassa oli myös toiminnantarkastus vuoden 2022 tileistä ja vastuuvapauden myöntäminen hallitukselle. Näin tehtiin toiminnantarkastajien lausunnon perusteella. Vietimme myös virkistävää kesäpäivää yhdessäololla Tarjanne-höyrylaivalla. Olimme mukavalla linja-automatkalla liikennöitsijä Ari Arvelan kyydissä ja retkellä musiikista huolehti Osmo Korpela hanureineen. Tämä kesämatka on vuosikymmenien perinne ja päätimme jatkaa sitä edelleen. Samoin on meillä perinteenä viettää Juhannusta Rautialassa ja kirkkopyhät Vesilahden kirkossa sekä Narvassa.

Kiitän kaikkia rukoilijoita, tukijoita, jäseniä, retkellä mukana olleita ja hallituksen jäseniä.

Rukoillaan Ukrainan kansan ja myös sodan loppumisen puolesta.

Siunausta sinulle ja läheisillesi!

Ilkka Löytty

P.S. Tulossa syysvirkistyspäivät syyskuussa

PIEKSÄMÄEN SAARNA 7.5.

Pieksämäellä, vanhojen ystävien isolle joukolle rakkaiden muistojen äärellä, hartaasti valmisteltu saarna

Tämän sunnuntain aiheeksi on meille annettu Jeesuksen jäähyväisrukouksen opetus kuulijoilleen, Johannes 17:6-10 ja aiheeksi: "Taivaan kansalaisena maailmassa."

Siinä sitä on meilläkin pohdittavaa ja elämän koulussa opittavaa. On kuljettu pitkä taival, on kahlattu eduskuntavaalit ja Vappu, mutta silti monilla meistä riittää ongelmia ja vaikeuksia kristittyinä osaamisen asiassa..

Olisipa se niin mahtavaa olla valmis, osaava ja erehtymätön " Jumalan lapsi ", tässä hyökyvässä elämän virrassa kaikkien kiusojen, erehdysten ja vaivojen keskellä. Mutta kokemukset tökkii ja työntelee meitä pohtimaan:

Mikä minä oikein olen? Miten minä osaisin olla hyvä ihminen, onnellinen puurtaja tässä kiusojen maailmassa. Identiteettikriisi vaivaa vanhaa vaeltajaa ja nuorta kyselijää. Kuinka minä osaan oikein olla ja elää?

Me olemme isosti oman aikamme muokkaamia, sen trendeihin kiinni kasvaneita ja on usein vaikeaa tietää ja osata elää tässä globaalissa maailmassa.

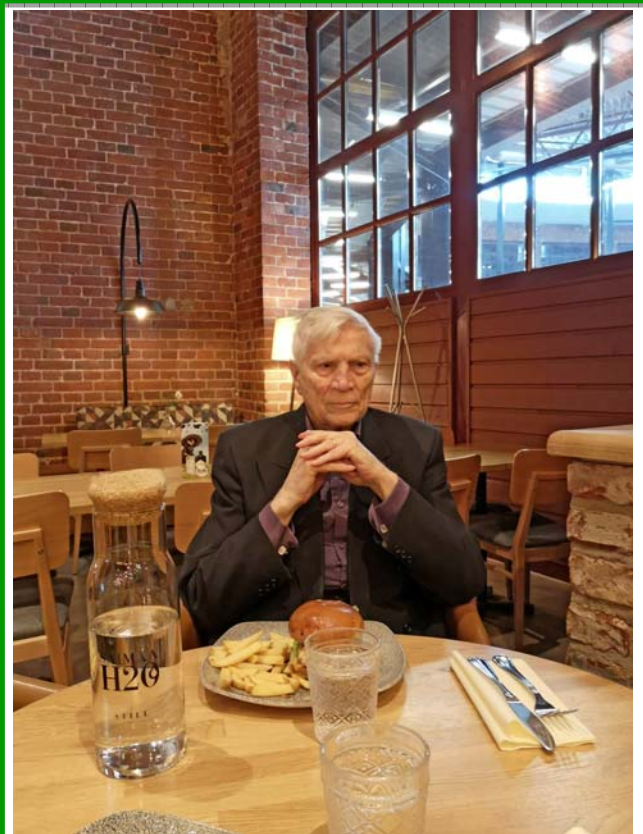
Usein minulla kaikuu korvissani Mikko Alatalon laulu:

"Jos lapsen uskon taas takaisin ma saisin, saisin elämään taas luottamuksen. Se pientä ihmistä lohduttaisi, kun turvata vois suurempaan".

Mutta tähän maailmaan Jumala on meidät luonut, tämä on meidän kaikkien paikka nyt niin rautatieläisten kuin meidän kaikkien. Tämä on meidän toimintamme ja elämämme kenttä. Joskus se ajaa meidät epäilyihin ja kaaokseen, mutta usein myös iloon ja kiitokseen. Vaikka ihmisten pahuus on usein niin musertavaa.

Silti me saamme uskoa rakkauteen, hyvyyteen ja anteeksiantoon.

Uskomme ja toivomme perustus, rohkaisun antaja ei ole meissä, vaan Kristuksessa, joka sanallaan ja rukouksessaan opettaa kuulijoitaan ja haahuilevia opetuslapsiaan.

Esa Lipasti aamiaisella Pieksämäen veturitallin Ukko-ravintolassa 7.5.

Kuva: liikka Löytty

Samoin hän rukoilee meidän kaikkien Jumalaan turvautuvien kyselijöiden, etsivien ja Kristukseen toivonsa panevien puolesta. Meidän puolestamme rukoillaan, Jumala rakastaa meitä. Me saamme turvautua Häneen ja pyytää voimia ja anteeksiantoa elämämme taipaleelle. En osaa muuta kuin kysellä Jumalalta neuvoa ja anteeksiantamusta. Niin se vain on, että Jumalan lapsiksi synnyttään, kasvetaan, herätään ja turvaudutaan hyvän Jumalan hoidossa. Siihen me tarvitsemme rakkautta, ymmärtämistä, kärsivällisyyttä ja anteeksi saamista.

Lämpimin terveisin Esa

MUISTOISSAMME HELLÄ IRJA KYTÖ

23.10.1929 - 2.4.2023

Palmusunnuntaina 2.4.2023 lähti pitkäaikainen RKY:n jäsen ja yli 40 vuotta rautateillä työtä uskollisesti ja ahkerasti puurtanut Hellä Irja Kytö (os. Lepistö) ikuiseen rauhaan Luojan luo

Matkalla Seinäjoen tapaamiseen ystävien seurassa, Hellä kuvassa oikealla.
kuva Matti Kytö

Hän oli antanut tiensä Herran haltuun jo aiemmin, ollen kristillisessä uskossa lapsesta asti ja voittaen uskossa lujana koronaviruksenkin mutta lopulta yllättäen kotonaan tapahtunut tapaturma seurauksineen johti hänen nopeaan lähtöön taivasmatkalle.

Elämään kuuluu syntymistä ja kuolemista, iloa ja surua – se on Luojan määräämä kulku. 23.10.1929 oli ilon hetki kun Lepistön pienessä perheessä Tampereella syntyi tyttö ja perheen ainoa lapsi. Samana syksynä uutisoitiin Kuru laivan haaksirikosta

Näsijärvellä. Oli iloa ja surua. Talvisodan aikana Hellää Herran varjelus auttoi kun hänet ohjattiin pommisuojaan Pispalassa viime hetkellä kun lähelle putosi pommi vihollisen koneesta. Hän koki sodan kauhun ja puutteen Tampereella – ei tarvinnut olla idässä. Virtain Hauhuulla Lepistö-niminen pientila toimi myös pakopaikkana. Vaatimattomissa oloissa nuoruutensa viettänyt Hellä rakasti Äitiä ja Isää sekä Jumalaa, joka auttoi häntä eteenpäin Uskossa, Toivossa ja Rakkaudessa. Pienet ilot sodanjälkeisessä ja toipuvassa maassa olivat niukassa. Hänen täti lähetti New Yorkista hedelmäkakun Jouluksi – voi sitä iloa ja ”ylellisyyttä” tuolloin. Uudet kengät ja mekko olivat arvossa. Työtä piti tehdä ja auttaa kotona. Isä Hugo oli Tampereella ja Äiti Hilda Suomen Trikoolla – tamperelaisia teollisia töitä siis. Pispalassa Hellä eli lapsuuden ja kohta asettui Amuriin Niemikadulle Porin radan varteen. Särkänniemen kalliit olivat luonnontilassa ja uintireissu sinne vapaa.

Liekö kodin ohi kulkeneet junat jääneet mieleen tuolloin kun myöhemmin hän hakeutui VR:n palvelukseen. Koulutus oli kallista ja huolimatta älystä ja kyvystä sekä kauniista käsialasta ei yliopisto ollut mahdollinen. Liikunta oli Hellälle tärkeä ja hän voimisteli Pyrinnössä ansiokkaasti sekä hiihti Lapissa monet tunturit tervatuilla puusuksilla. Juna vei hänet Lappiin hangille jo silloin. Hellä oli pätevä Tampere-opas ja teki rautateillä toimistovirkailijan työtä hieman eri tehtävissä 41 vuotta. Rautatiet olivat arvostettu työpaikka ja varma työnantaja. Leipä ei ollut kovin leveä, mutta siitä huolimatta tarkka ja säästäväiseksi oppinut nainen onnistui omilla säästöillään hankkimaan kesämökkitontin 29 vuotiaana Aitolahden Sorilasta. Sinne Hugo ja Hilda rakensivat mökin ja pieni kesäidylli oli valmis. Tuosta nykymittapuun mukaan vaatimattomasta mökistä tuli rakas virkistäytymispaikka erityisesti heille ja myöhemmin myös Matille ja Marialle.

Luonto ja kaikki luojanluoma oli Hellälle suuri voimavara ja tärkeää. Hellä ihastui erityisesti seuraaman lintuja ja oravia mökillään sekä erikseen rakasti koiria. Myöhemmin niitä olikin ja lopuksi vielä pehmokoiria, joka jäi myös suremaan. Hellä matkusteli nuorena paljon suhteessa sen aikaisiin mahdollisuuksiin ja varallisuuteen. Hänen New York lentomatka 1958 ja pitkä junamatka Milanoon 1956 olivat yksiä isoimmista ulkomaan retkistä. Hellä liittyi rautatieammattiinsa sivuten RKY:n jäseneksi ja oli sitä loppuun asti, toivoen vielä osallistuvansa kesän 2023 Juhannukseen ja kesäjuhlinkin. Viimeisenä terveisinään hän lähetti 2023 talvipäiville oman kannustus- ja tervehdysviestinsä, kun ei itse liikuntarajoitteisuuden vuoksi lähtenyt Seinäjoelle.

Aiemmin koitti aika kun Hellä tapasi Uskon – tulevan miehensä. Hellä oli hankkinut oman auton vielä itsellisenä naisena ja helpotukseksi sitten Usko osasi sitä huoltaa. Kohta seurasi Hellän omien sanojen mukaan iloisin hetki hänen elämässään... Maria ja Matti syntyivät juhannuksen nurkilla 1970. Tästä hetkestä lähtien hän omisti epäitsekäästi pääosan kaikesta siihen, että lapset voisivat hyvin ja heillä olisi edellytyksiä eteenpäin valaen myös toivoa ja iloa vaikeuksissa.

Yhtenä asiana hän opetti sen miten Taivaan Isä suojelee ja auttaa sekä armahtaa... Häneen voi luottaa. Esim. Jouluksi tuli perinne mennä Tampereen Tuomiokirkkoon Jouluaamuna klo 7. Tämä perinne jatkui keskeytymättä kunnes Jouluna 2022 hän ei enää jaksanut lähteä jälleen Amurista Niemikadulta – aiemman lapsuuden ajan kotipaikan vieressä olevasta asunnostaan.

Rautialan salissa Esa Lipastin kanssa
kuva Tiina Salonen

Rautateiden Kristillisessä Yhdistyksessä Hellä oli hallituksessa ja jäsenaktiivina eri tehtävissä. Hänelle mm. Rautialasta tuli tärkeä paikka ja kaikista jäsenistä, jotka loivat ainutlaatuisen yhteisön ja hengen yhdistyksen toimintaan. Hartaushetket ja Jumalan sana tulivat lähelle ja lämpimällä rautatieyhteisöllisellä tavalla tämän yhdistyksen parissa. Myös iloiset yhdistyksen matkat Englantiin ja Unkariin jäivät mieleen monien muiden tapahtumien lisäksi. Hellä suri sitä, kun vierestä poistui aikalaisia mutta iloitsi vielä syksyllä 2022 kun oli mahdollista tavata RKY:n jäseniä Rautialassa. Osa heistä olivatkin mukana saattamassa Hellää viimeiselle

matkalleen 22.4.2023, kun hän pääsi Hugon ja Hildan kanssa samaan sukuhautaamaan Vatialassa. Pieni Lepistön perhe oli yhdessä jälleen ja kaikki kohtaavat toisensa taivassa Herran luona ilman vaivoja ja liikkumisen vaikeutta. Maria ja Matti jatkavat Äidin perintöä ja toivetta, huolehtia toisistaan ja läheisistä, Kesäniitty -mökistä sekä uskosta siihen, että vielä kohtaamme ilon merkeissä, kun annamme tiemme Herran haltuun.

Hellä haluaisi varmasti kiittää kaikkia RKY:n jäseniä ystävydestä ja kanssaelämisestä sekä lukuisista hyvistä yhteisistä koetuista lämpimistä sekä siunatuista hetkistä.

Matti Kytö

VIRRET ESIRUKOUSTYÖSSÄ

1. Sun kätes Herra voimakkaan,
Suo olla turva Suomen maan,
Niin sodassa kuin rauhassa
Ja murheen onnen aikana.

3. On isät täällä taistelleet,
Ja uskoneet ja toivoneet.
Me saimme saman asunnon,
Ja samat vaiheet meidän on.

5. Sä turvaa maamme vapaus,
Sen kansalle suo viisaus.
Suo armokaste maille sen,
Ja sydämihin ihmisten.
(Koraalivirsikirja 1955)

Kansallisrunoilija Johan Ludvig Runebergin 1880-luvulla kirjoittama virsiruno johtaa ajatuksemme huolenaiheisiin isänmaamme puolesta. Samankaltaiset uhkakuvat liikkuvat silloinkin suomalaisten mielissä, kun pienen Suomen vapaus, itsenäisyys ja suvereniteetti olivat vaakalaudalla. Tänäkin päivänä jokaisen Jumalaan uskovan tehtävä on pyytää Herralta armoa ja varjelusta levottoman aikamme epävarmuustekijöihin. Nyt on esirukouksen aika, Jumala kyllä auttaa, kun nöyrästi sitä pyydämme.

Unto Martikainen, Joensuu.

JUHANNUSMESSU VESILAHDEN KIRKOSSA 24.6.2023

Tekstinä meille seurakuntalaisille ja RKY:n ystävä joukolle oli vanha tuttu Johannes Kastajan syntymästä, ympärileikkauksesta ja siihen liittyvistä ihmeellisistä tapahtumista kertova teksti. Lk.1 :57-66. " Yli ihmisymmärryksen nousee Herran ajatus, Lohdutuksen, tynnytyksen luo vain Taivaan rakkaus. Mitä ymmärtänyt en, siitäkin tuon kiitoksen. Ansainnut en lahjojasi, olet suuri armossasi."

JUHANNUS on kesän suuri juhla ja ihmeitä täynnä, jos vain näkee ja ymmärtää. Se vilisee uuden elämän puhkeamista ja kasvua. Siemen itää maassa, oraat versoo niityllä, kuihtunut ja kuollut keto kukkii silmiemme ilona, aurinko paistaa, linnut palaavat ja laulavat. Yhteyttäminen, fotosynteesi, elämän perusprosessi kukoistaa. Näkevä ja ymmärtävä ihminen ihmettelee ja kiittää! Kesä, Suomen suvi on lahjoja ja ihmeitä täynnä.

Sakariaan kodissa, temppelin syrjäisessä pappilassakin oli koettu ihme. Uuden elämän syntymisen ihme... Heidän perhettään, kotiaan oli varjostanut musta pilvi, joka peitti auringon ja valon ja ilon. Se oli kuin musta aukko, joka imi toivon ja rohkeuden heidän elämässään. He olivat odottaneet, toivoneet ja rukoilleet vuosikautia lasta kotiinsa. Mutta pettyneet kerta toisensa jälkeen, varmaan masennus, syyttely ja kapinointikin välillä oli usein Jumalaakin kohtaan hiipinyt mieleen.

Mutta lopulta ikääntyneinä, vuosien kypsyttämisenä oli alistuttu ja haudattu toiveet ja odotukset: tämä on meidän kohtalomme, ei meistä olisi ollutkaan oikeiksi vanhemmiksi. Asia oli puitu ja itketty loppuun.

Silloin Sakarias saa ilmoituksen lapsen syntymisestä. Lupauksen ja sen ihmeellisestä toteutumisesta Jumalalta Gabrielin välityksellä. Se oli ihme ja uusi toivo Elisabetille ja Sakariaalle.

Tuntui varmaan, että taas auriko paistaa, kesä on tullut ja kaikki kukat kukkii. Elämä hymyilee ja Jumala on armollinen

Otan tästä tutusta, rakkaasta, paljon sisältävästä kertomuksesta esiin vain kolme keskeistä asiaa: kiitollisuus, kuuliaisuus ja hämmästyminen.

Kiitollisuus on viisauden, ymmärtämisen ja ilon seuralainen. Me voimme vain aavistella Elisabetin ja Sakariaan ilon ja kiitollisuuden syvyyttä. Kiitosta ja riemua riitti! Mutta " kun naapurit ja sukulaiset kuulivat suuresta laupeudesta, jonka Herra oli heille osoittanut, he iloitsivat ja kiittivät yhdessä heidän kanssaan " He tulevat ja tekevät riemullisen juhlan, uuden elämän ja toivon Juhannuksen heidän kanssaan.

Luterilaisen teologian perusajatus on, että Jumala on laupias, armahtavainen ja kaiken hyvän antaja. Elämä on lahja, Kristus on lahja, syntien anteeksiantamus on lahja, puolisosi, lapsesi, ystäväsi ja kotisi on lahja. Kiittäkää ja iloitkaa niistä.

Kuuliaisuus on viisauden ja ymmärtämisen hedelmä! Muut tahtoivat antaa lapselle isän mukaan nimeksi Sakarias, mutta Elisabet sanoi: " Ei, hänen nimensä on Johannes. " Toiset sanoivat:" Eihän sinun suvussasi ole ketään sen nimistä." Sitten mentiin ärsyntyneenä isän puheille. Siinä viittoillaan, ollaan tohkeissaan ja vähän närkästyneinäkin vanhojen tapojen romuttamisesta.

Silloin Sakarias ottaa vahatun puutaulun käsiinsä ja piirtää siihen: " Johannes on hänen nimensä"

Hän ei sano, että pojan nimeksi pitäisi antaa Johannes. Asia on selvä, asia on ratkaistu, siitä ei enää keskustella. Jumala antoi lapsen, Jumala antoi nimen. Pulinat pois. Nimi on viesti. Johannes tarkoittaa käännettynä: Jumala on armollinen. Se totuus kirkastuu, sen epäily väistyy. Juhannuksen ajaton sanoma kuuliaisuus tunkeutuu esiin, ihmisen on pyrittävä elämässään tekemään sitä, mikä on oikein, elää elämän antajan tahdon mukaisesti. Noudattaa ja totella, sitä minkä kokee Jumalan tahdon mukaiseksi. Niin Elisabet, Sakarias ja Johannes Kastaja tekivät. Tehkää parannus, eläkää oikein, ei saa rosvota ja riistää. Ei pilkata ja alistaa! Ei sortaa eikä halventaa!

Millainen elämä ja tämä maailma olisi, jos ?? Elämän juhla ja kiitollisuus on lujasti siihen, miten me olemme kuuliaiset Jumalan tahdolle ja kohtelemme toisiamme.

Kummastelu on asioiden syvempää näkekemistä, ihmeellisyyden kokemista. " SAKARIAS, sai puhekykynsä takaisin ja puhkesi ylistämään Jumalaa ja näkemään lapsensa tulevaisuuteen. Tapahtumasta puhuttiin laajalti koko Juudean vuoristoseudulla. Kummasteltiin, arveltiin ja ihmeteltiin." Ne, jotka niistä kuulivat painoivat tarkasti mieleen tapahtumat ja sanoivat; " Mikähän tästä lapsesta tulee? Sillä Herran käsi oli hänen yllään."

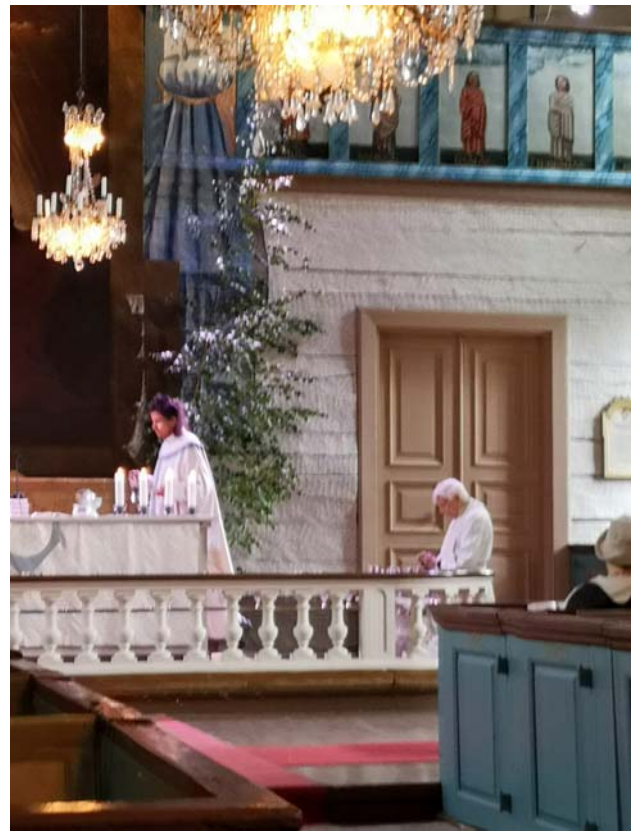
Ennustaminen on vaikeaa, varsinkin tulevaisuuden!

Aika menee, viisas biologi katselee arvioiden Sakariasta ja Elisabetia: isää ja äitiä, kyselee mummosta ja vaarista ja sukulaisista. Tutkailee geenejä ja niiden vaikutusta ja uskoo voivansa tehdä ennusteen. Mutta elämä ja maailma on monimutkainen ja selittämätön. Se on riipuksissa niin monesta tekijästä, Jumalastakin !

Luukas jatkaa evankeliumissaan, miten Sakarias täyttyi Pyhällä Hengellä, ja antaman tehtävän tulevaisuudessa, Elämä on Jumalan käsissä.

JUHANNUSPÄIVÄN teema Johanneksen osalta on tien valmistus, tien raivaaminen Jeesukselle. Hän on valon kantaja. Toivon ja ilon kantaja, ihmeiden ja armon tuoja. Hän herätti ihmiset kummastelemaan, kyselemään, kiittämään ja näkemään elämän ihmeitä ympärillään. Niin tänään meitäkin, nyt täällä ja eri puolilla.

Esa Lipasti

Ylhäällä:

Esa Lipasti ja KirkkoHarri juhannusmessussa Vesilahden kirkossa 24.6.2023

Vasemmalla:

Niinkuin peruskalliomme on Jeesus Kristus, niin sympoolisesti RKY lahjoittaa tästä merkiksi Vesilahden seurakunnalle Visa kynä visajalustalla.

ps. lahjan antaja on myös sen tekijä

RKY:N JUHANNUS RAUTIALASSA 23.-25.6.2023

Kokoonnuimme jälleen perinteiseen Juhannusjuhlaan Rautialaan RKY:n järjestämänä.

Keli suosi tapahtumaa. Oli ennustettu vaihtelevaa säätä, mutta pitkään jatkunutta kuivuutta oli takana niin pikään, että kokonpoltto ei ollut nyt mahdollista. Perjantaina kokoonnuimme kukin tahoiltamme ja saimme päivällisen klo 17. Varsinainen ohjelma alkoi klo 18, kun nostimme lipun salkoon yhteisessä tilaisuudessa. Paikalle oli kertynyt mukavasti osallistujia ja siirryimme pian rantaan saunan luokse. Sauna lämpenikin nopeasti ja samalla grillikodassa oli jo hiillos valmiina. Saimme nauttia paistomakkarasta ja maukkasta mehusta sekä monista herkullisista leivonnaisista, joita hallituksen ja juh latoimikunnan naiset olivat ansiokkaasti valmistelleet. Osmo Korpela oli mukana hanurinsa kanssa ja pian raikuivat tunnelmalliset soitot terassilla. Lauloimme kesäisiä kappaleita säestyksellä. Pidimme myös muutaman lyhyen puheen ... Mari, likka mm. Matti kertoi tulevasta heinäkuun kesäretkestä. Aika meni siivillä ja osa väestä jo lähtikin, vaikka sauna oli lämmin ja veteenkin uskaltauduttiin. Aurinko loisti horisontissa pitkään ja valoisuutta riitti. Illan ehtiessä lähdimmekin sitten ylös majoitustiloihin ja osa poistui kotiin.

Lauantaina Rautialassa yöpyneet ja lähisuudulla asuvat kävivät ottamassa aamupalalta vauhtia Vesilahden kirkolle, missä messu alkoi klo 10. KirkkoHarri oli liturgina ja Esa avusti ehtoollisella. Hän myös piti saarnan tässä RKY:lle nimetyssä kirkkopyhässä. Auri luki sanaa ja RKY:lle kohdennetun kolehdin keräsivät Maria ja Matti. Messussa Harri muistutti perinteestä kuinka RKY liittyy vahvasti Juhannukseen Vesilahdella. Messun jälkeen kokoonnuimme kirkkokahville ison kuusen juureen. Pullakahvi maistui kaikille mukavassa miljöössä. Sitten olikin aika siirtyä Rautialaan jo lounasta odottamaan ja saimmekin maittavan aterian salissa. Tuhti ateria hieman väsytti, mutta sen vastapainoksi olikin pihapelien aika. Jalkapallo ainakin liikkui nurmikolla ja pahimmat vahingot vältettiin.

Sitten seurasi yllätys, kun pikkulinnut kertoivat, että Esalla on pyöreät 90-vuotissyntymäpäivät heti tulevana maanantaina. No se vaatii kakkua pöytään, joka loihdittiinkin pikaisesti. Oli kaikille tärkeää muistaa Esaa ja juhlistaa päivää siltäkin osin. Esa ja likka lähtivätkin sitten Seinäjoen suuntaan kakkuherkuttelun jälkeen.

Vasemmalla: Esa Lipasti Rautialan puutarhassa 90-vuotispäivän etkoilla, kuva Tiina Salonen

Oikealla: KirkkoHarri ja seurakunnan huomionosoitus Esa Lipastin 90-vuotispäivän johdosta, kuva Tuulia Passila

Klo 17 oli pöytä taas koreana päivällisellä ja sauna valmiina. Läsnäolevien jäsenten määrä oli tosin vähentynyt niin, että lopulta saunaan meni vain Matti ja paikalla oli lisäksi sisko Maria. He lähtivät illalla Tampereelle.

Sunnuntaina Mari saarnasi Narvassa ja myös perinteeksi muodostunut tapahtuma vietiin kyläkirkolla läpi.

Vasemmalla: Narvan kyläkirkon messussa 25.6. saarnasi Mari Pakkanen, kuva Tuulia Passila

Alla: Tekstin lukijana Narvassa Auri Rantakari, kuva Tuulia Passila

Juhannus 2023 oli melko lämmin vaikkakin ei helteinen. Tuuli yltyi lauantaina ja sunnuntaina, mutta keli yleisesti oli hyvä ulkojuhlaan. Näin kääntyi kesän valoisin aika, kun Suvivirren sanoin armas aika oli läsnä. Linnut visersivät kauniisti. Kiitos armon Herralle tästäkin hetkestä.

Maria Kytö

OPETUSNEUVOS ESA LIPASTI 90 VUOTTA

Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry:n kunniapuheenjohtaja Esa Lipasti täytti 90 vuotta 26.6.2023 Seinäjoella. Lipasti on toiminut yhdistyksen puheenjohtajana vuodesta 1999 vuoteen 2012.

Merkkipäivää vietettiin perhepiirissä Seinäjoen Niemistön koululla. Esan isoisä Salomon Lipasti toimi Niemistön koulun opettajana ja Esan kotitalo sijaitsee koulun läheisyydessä.

Päivänsankaria juhlittiin suurella kiitollisuudella lähisukulaisten kesken, nauttien läsnäolijoiden esittämästä vapaasta ohjelmasta ja tervehdyksistä Siionin virsien säestyksellä.

Hyvää terveyttä ja siunausta 90-vuotiaalle Esalle!

Sirkka Hokkanen
Yrjö Lipasti

kuva Yrjö Lipasti

YHDISTYKSEN 2. SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS RAUTIALASSA 22.7.2023

Yhdistyksen 2. sääntömääräinen vuosikokous 22.7.2023

Lauantain alkajaisiksi kokousväki nautti lounaan Rautialan päärakennuksen yläsalissa, jossa kokous aloitettiin klo 12. Kokoukseen oli saapunut runsaasti jäseniä läheltä ja kaukaisimmat Kokkolasta sekä Seinäjoelta, yhteensä 13 henkeä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin yhdistyksen puheenjohtaja Iikka Löytty ja tilinpäätöksen käsittelyn aikana puhetta johti Liisa Tanni. Asialistalla oli vain sääntöjen määräämät asiat, joista vuoden 2022 tilinpäätös oli keskeisessä roolissa. Tuloslaskelma ja tase virittivät tuttuun tapaan vilkasta keskustelua, jonka jälkeen tilinpäätös hyväksyttiin ja vastuuvapaus tilivelvollisille myönnettiin toiminnantarkastajien esityksen mukaisesti. Toiminnantarkastajina toimivat Antti Tanni sekä Eija Tuomioja, Akaasta. Heidät on 1. vuosikokouksessa tammikuussa 2023 valittu myös tarkastamaan kuluvan vuoden tilejä.

RKY:N KESÄRETKI 22.7.2023

Kesä oli parhaimmillaan heinäkuun puolivälissä, kun yhdistyksemme toteutti jälleen kesäretken hieman edellisen vuosijuhlavuoden tapaan, mutta nyt supistetummalla tavalla. Höyryjunaa emme nyt saaneet liikkeelle, mutta muutoin toteutettiin vastaava matka.

Vuosikokous saatiin päätökseen ja klo 13 odottikin Arvelan bussi matkaajia Rautialassa samaan aikaan pidetyn häättilaisuuden hieman rajoittaessa lähtöpaikkaa. Ennen matkaa oli tiedotettu tapahtumasta melko laajasti ja ennakkovaraus 30 hengelle toteutuikin hyvin, sillä mukana oli 29 reipasta matkaajaa. Lähdimme ensin Vesilahden kirkolle poimimaan lisää retkeläisiä kyytiin. Jokaiselle tarjottiin vesipullo ja niin tehtiin myös Kalevan kirkolla Tampereella vastaavasti. Kohta olimmekin jo Osmo Korpelan hanurimusiikin säestämänä Sorilassa maalaismaisemassa ja näimme hevosta laitumella. Pian kurvasimmekin Teiskon Viinitilalle iltapäiväkahville. Raparperipiirakka maistui ja jäseniltä tuli runsaasti kysymyksiä Kaisalle, joka tilaa pitää ja emännöi meitä n. tunnin ajan sen ohessa, että moni tilan tuotekin lähti puodista kassiin. Maukkaita vohveleitakin sai erikseen pihassa. Kaisa saatteli meidät bussiin ja sitten lähdön jälkeen ohitimme TV-ohjelmassa näkyvän Aunesillan sekä Teiskolan kartanon.

Pian olimmekin Muroleen sulkukanavalla ja poistuimme bussista kauniiseen kanavamaisemaan. Jäätelö maistui monille ja tarpeellinen tauko tuli hyödyksi. Odotus täyttyi pian kun kuulimme Tarjanne-laivan höyrypillin komean, kauaksi kantautuvan vihellyksen merkkinä kanavalle, että sulku auki – täältä taas tullaan, kuten 115 vuotta aina on tultu. Nousimme laivaan ja pian sulku aukesi ja höyrypilli vihelsi lähtömerkin hieman kuten rautateillä junan lähtiessä asemalta. Laivamatkan ohjelmaan kuului päivällinen, joka nautittiin yläkerran Akseli Gallen Kallelan suunnittelemassa laivaravintolassa sekä lisävarauksena olleessa plyyshipenkisessä ns. herrainsalongissa, jota aikoinaan kutsuttiin tupakkasalongiksi. Oli näet siten, että laivan ylempi kansi oli herrasväen tilaa ja alempi pääkansi rahvaalle ja myös kaupunkiin teuraaksi kuljetettaville kotieläimille varattu. Talolliset ja muut maksukykyiset miehet vetäytyivät herrainsaloonkiin tupakalle ja keskustelemaan syvällisiä miesten asioita ja naiset vastaavasti kannen peräosassa sijainneeseen naistensaloonkiin omiaan (tupakoimatta). Jälkimmäinen tila on myöhemmin muutettu ravintolan jatkoksi ja hanuristimme soittelikin siellä muiden ruokaillessa maukasta, pöytiin tarjoiltua pannupihviä. Tasa-arvoisesti myös naiset saivat olla herrainsalongissa nyt kunhan eivät kuitenkaan tupakoineet. Laiva eteni sujuvaa tasaista kyytiä n. 9 solmun matkavauhtia Vankavettä, Myyryselkää, Koljonselkää ja lopulta Näsiselkää. Kanavalta lähdön jälkeen vauhtia lisättäessä tuli korsteenista savupilvi koivu ja mäntyhalkojen nopean mättämisen

seurauksena, mutta muutoin etenimme ilman moottoriääniä tai muitakaan koneääniä tasaisen kauniisti savuttamatta...kuten aito höyrylaiva tekeekin. Järvi oli melko tyyni ja ilma suotuisa.

Osana laivamatkaa kuului ohjelmaan myös halukkaille järjestetty käynti kattila- ja konehuoneessa ja komentosillalla. Yhteensä viisi 4...5 hengen ryhmää saikin kosketuksen siihen, miten laivan alkuperäinen 300 ihv:n kolmipaisuinta (trippeli) höyrykone toimii ja miten höyry virtaa päänhöyryputkesta luistien kautta vuorollaan kaikkiin sylintereihin, reviisoriin ja suihkulauhduttimeen palaten takaisin kattilaan vetenä. Koneen toiminnallisuutta seurattiinkin innolla ja välillä konemestari Markus Puttonen voiteli sitä ja näimme myös miten metrinen halko sujahtaa kattilan kahteen puupolttoiseksi palautettuun tulitorveen arinalle. Yksi suunta (8h ajo) kuluttaa n. 5,5 pm³ koivua tai n. 10 pm³ mäntyä, eli lämmittäjällä riittää puuhaa. Höyrynpaine oli 7,5...9,5 barg ja koneen käynti pehmeää...ei tarvinnut puristaa täysiä irti, vaikka päällikön tehonsäätöohje olikin "Täysi eteen". Konehuoneen olemus ja laitteiston rakenne aiheutti myös paljon kiinnostusta ja hyviä kysymyksiä. On todettava, että Tarjanne on ylivoimaisesti Suomen eniten ajettu höyrylaiva ja tiettävästi Euroopan ainoa pitkää säännöllistä linjaa ajava säännöllisen aikataulun matkustajahöyrylaiva - lajinsa viimeinen, kuten Juhani Valanto (höyrylaivaguru) kirjoittaa.

Komentosillalla oli myös paljon nähtävää erityisesti silloin kun saavuimme perille Mustaanlahteen. Päällikkö Sami Salmi antoi äänimerkin jälleen sekä tehonsäätökäskyn telegrammilla konehuoneeseen saaden konemestarilta vastauksen käskyn toteutuksesta. Sitten hän ohjeisti erikseen ruoriin tullutta perämiestä laivan kääntelyyn siinä missä itse valvoi rantautumista ja oikeaa lähestymis- ja kiinnittäytymistekniikkaa laituriin. Laivassahan ei ole muita elimiä kääntämiseen kuin peräpotkuri ja mekaanisesti ruorista kääntövälitetty peräsin. Laivan kylkien muotoja ja köysiä käytetään tietyn kaavan mukaisesti eri rantautumistavoissa, joita sovelletaan mm. tuulen suunnan ja laiturin muodon sekä kuormitustilanteen mukaisesti. Tämä on todellista tiimityötä, sillä laivaköyttä laiturilla kiinnittävänkin ulkopuolisen on hyvä osata toimia oikein, vaikka enää ei karamellipussia laiturilla usein olevalle köysipojalle heitetäkään kiitokseksi, kuten ennen.

Niin asetuimme pehmeästi vakiopaikalle Kortelahden puolelle laiturin kärkeen siihen kasvaneiden halkopinojen viereen. Tyytyväiset matkailijat koottiin ryhmäkuvaan vielä laivan eteen, kunnes nousimme meitä odottaneeseen bussiin ja matka kohti Rautialaa alkoi vastaavaa paluureittiä kuten oltiin lähdettykin. Paluumatkan aikana puheenjohtajamme likka kysyi mielipiteitä matkasta ja ehdotuksista ensikesälle. Useimpien mielestä tämä mukava kesäretki

maalaismaisemaan ja kosketuksen nostalgiseen elämykselliseen matkantekoon oli kokonaisuudessaan mieluisa ja onnistunut. Toki hyviä uusia ehdotuksia tuli myös seuraaville retkisuunnitelmille.

Kiitos kaikille matkaan osallistujille ja mukana olleille. Herra siunasi retkemme onnistumisen.

Juhla/matkatoimikunnan puolesta
Matti Kytö

*Ruoveteläisen runoilijan
Heikki Asunnan runo koskien
Runoilijan tien laivamatkaa:*

*“Taa jäänyt on kauneus Tampereen
– päämäärä on valkama Virtain.*

*Ui helisten mainingit hiljalleen,
Näsin, Koljon,
Ruoveden, Tarjanteen.*

*Kuin lyöminä kultaisten pirtain,
läpi salmien, luotojen, tutkaimitse,
- purtena ui suvi itse.”*

Matkalla retkeläisiä viihdytti Osmo Korpela hanureineen jo menomatalla bussissa, kuva Tuulia Passila

Muroleen kanavalla laivaannousua odotellessa, kuva Maria Kytö

Tarjanteen konehuoneessa skotlantilainen 100 m² tulipinnan kaksipesäinen laivakattila antaa höyryä vuoden 1964 jälkeen taas halkojen voimalla alkuperäiselle trippelihöyrykoneelle. Kuvassa näkyy taakan vasemman tulitorven auki oleva polttoaineluukku ja metriset koivuhalot palavat siellä kovalla vedolla. Vasemmalla koneen korkeapainesylinteri, päähöyryn koneventtiili ja kulissikaaren säätövipu sekä voitelukoneistoa putkineen. Kuva Matti Kytö

Saimme käydä myös tutustumassa laivan komentosillalla. Kuvassa laivan kapteeni Sami Salmi ja Matti Kytö. Kuva Maria Kytö

Tarjanne kääntää puskien "hiljaa eteen" laituria samalla köydet oikeassa kulmassa ja ruori vasemmalla. Kohta asetuksia pitää oikea-aikaisesti muuttaa, jotta kääntö onnistuu ja oikea kylki saadaan kiinni laituriin. Kuva Matti Kytö

Hakopinoja laiturilla Mustalahdessa, kuva Matti Kytö

**TERVETULOA SYYSVIRKISTYSPÄIVILLE RAUTIALAAN
15.-17.9.2023**

*Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeään,
kertokaa kansoille hänen suurista teoistaan!
Ps. 105:1*

Yöpymismahdollisuus entiseen tapaan Rautialassa ja kuljetus tarvittaessa Tampereen ja Toijalan asemilta.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset:

p. 050 5759 288/Tuulia tai sähköpostilla tuuliaep@gmail.com.

Ilmoittautuminen on välttämätön **viimeistään perjantaina 8.9.** mm. tarjoilun vuoksi.

Olet sydämellisesti tervetullut!

SANA SINULLE

6.8.2023 kirkkopyhä on 10. sunnuntai helluntaista ja aiheena on "USKOLLISUUS JUMALAN LAHJOJEN HOITAMISESSA"

Psalmittekstiksi on valittu Ps.119:129-136. Psalmin aiheena ovat käännökset: "Jumalan sanassa on turva ja lohdutus" tai "Herran laki on iloni" tai "Jumalan Sanassa vaeltaminen." Kaikki ovat asian ytimessä.

Tämä psalmi 119 on psalmeista pisin. Mielestäni myös mielenkiintoisin. Se kuuluu alfabeettisiin eli aakkosellisiin psalmeihin, joita Raamatussa on yhteensä seitsemän. Psalmin heprealaisessa alkutekstissä alkaa aina kahdeksan jaetta samalla alkukirjaimella, seuraavat kahdeksan jaetta seuraa valla jne. Heprean kielen aakkosia on 22. Psalmiin on tullut siis 22 kahdeksanjakeista jaksoa (8 x 22 = 176), yhteensä 176 jaetta.

Tässä psalmissa käytetään usein sanaa LAKI (hepr. TooRaah).

Laki tarkoittaa juuri Raamatullista Jumalan Sanaa, sen käskyjä, opetuksia ja säädöksiä.

Tämä kahdeksanjakeinen osio alkaa jakeesta 127: "Sentähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa." Päivän teksti päättyy: "Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun sinun LAKIasi ei noudateta."

Herran lakia rakastaen ja kunnioittaen

Auri

TULEVAA TOIMINTAA

- ti 5.9. klo 14 Toijalan piirin tapaaminen seurakuntatalon alasalissa
- 15.-17.9. Syysvirkistyspäivät Rautialassa
su 17.9. Rautatieläisten kirkkopyhä Akaan kirkossa, saarna Esa Lipasti
- su 15.10. klo 10 rautatieläisten kirkkopyhä Lakeuden Ristissä Seinäjoella.
Saarna Esa Lipasti, kolehdinkantajat RKY, tekstinlukijoina Postin eläkeläiset
- la 28.10. klo 12 hallituksen kokous Mari Pakkasella, Kehrolla

Rautatieläisten kirkkopyhät mm. Kokkolassa, Jyväskylässä, Kajaanissa ja Oulussa; ajankohdat ilmoitetaan seuraavissa Siipipyörissä ja kotisivuilla railhope.fi

Siipipyörä -lehti on luettavissa seuraavien kirjastojen lukusalissa:

Akaan pääkirjasto
Viialan kirjasto Vilku
Nurmon kirjasto
Peräseinäjoen kirjasto
Seinäjoen kirjasto
Vesilahden kirjasto
Ylistaron kirjasto
Tampereen pääkirjasto Metso